

аспри въ повече, въ връзка съ търговията на вино. Не малки загуби претърпели дубровчанитѣ и въ търговията си съ платове. Търговцитѣ заявявали, че не могли повече да се издържатъ само отъ търговията на 2—3 артикула при толкова много разноски, още повече, че занаятчиитѣ кожухари се държали на страна и търговцитѣ трѣбвало да плащатъ и за тѣхъ¹⁾. Съ тѣзи и други подобни оплаквания търговската колония въ София молила републиката да се намѣси и да застави и занаятчиитѣ и другитѣ дубровчани да участвуватъ въ плащането на необходимитѣ разходи, както това било по-рано. Тѣ молили същевременно за застъпничество предъ беглеръ-бея да не бждатъ облагани съ нови данъци и да не имъ се пречи при износа на кожи и други стоки отъ София за Дубровникъ, защото напоследъкъ сж имъ правени пречки при пристигане на керванитѣ.

Подобни недоразумения въ вътрешния животъ на колонията въ София сж отбелязани още презъ 1629 г. и то пакъ въ връзка съ търговията на кожи. Нѣкои търговци се оплакали, че „не могатъ да понасятъ, щото едни отъ търговцитѣ да бждатъ привилегировани и да пренасятъ своитѣ кожи, безъ да платятъ дължимитѣ вноски за ресимъ“²⁾. Оплакванията на търговцитѣ отъ София поради правени пречки въ винарската имъ търговия не спиратъ и презъ 1633 г.³⁾ Отъ следващата 1634 г. е запазено въ цѣлостъ завещанието на Пиетро Боглиевичъ, починалъ въ София. Той е търгувалъ съ вълна, кожи и венециански платове съ Дубровникъ, Анкона и Венеция. Сжщиятъ билъ въ непрекъснати търговски връзки съ Пловдивъ, Ямболъ, Косово, Цариградъ и съ голѣмъ брой известни търговци изъ българскитѣ градове: Радоди Радо, Трояно Форнари, Бенедето Пелегрини, Агостино Тудизио и др. За свидетели на завещанието му подписали самия капеланъ на София Лука Роза и Георги Сладоевичъ⁴⁾. На следующата година избѣгали много търговци отъ София въ Дубровникъ поради голѣмата чумна епидемия, отъ която всѣки день умирали мнозина, най-вече евреи.

¹⁾ „Per avanti non habbiamo scritto a V. V. SS. Illme non essendo stata occasione, et al hora questa sarà solo per nararli le nostre miserie nelle quali si troviamo in questa piazza giornalmente patendo le diverse avarie imposteci dopo la venuta di questo Passa, in fuora delli presenti, et spese ordinarie che erano solite di darsi, non basta quello ma ogni giorno con novi invenzioni circa dove puol apigliarsi, pero ne inpedirno altro giorno sotto pena di begluc che non potiamo mandare da qui alcuni robba verso Ragusa senza saputa del Passa dove vedendo che non era per hora nissuna roba per mandarsi volse il suo Muselim prevalersi del'ovazione di vini perche qui sono la maggior parte che fanno incette delli vini, et fanno proffessione di esser Ragusei dalli qualli à questa collona procede ogni danno, et non utile alcuno, come anco al presente habbiamo speso aspri 10,000 in fuori dell solito che solea a pigliare per li vini, e di piu si hanno speso aspri 3000 per non fare che aloggiano in casa de nissun de i nostri, e non bastò questo anco ne diede tanti bracia di panina che la dovessimo pagare a lui ad aspri 700 il bracio et non vole uno sopra l'altro ad aspri 500 che ancor sarà di perdita di detta panina piu di aspri 2000. — si che habbiamo voluto narrare ogni cosa à V. V. S. S. Illme perche questi dua ò vero tre negotii non sono bastanti di poter resistere à tante spese perche questi altri che sono artesani di pelizaro, e chi vende non voleno compatir nelle spese che ci ocorono quello che è di ragione come è stato sempre solito, ma voleno che loro siano absenti, che li mercanti debbano sempre pagare...“
Писмо на нѣколцина дубровчани въ София отъ 12. XII. 1632, fasc. 51 № 1905.

²⁾ Писмо на 8 души търговци отъ София — 25. VII. 1629. Fasc. 51 № 1905.

³⁾ Писмо на Nicolo Zlatani и Troiano Fornari отъ София — 26. III. 1633 fasc. 51 № 1904.

⁴⁾ Test. т. 61 f. 38Vo.